

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 378/2015-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. novembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka o návrhoch Ľubomíra Bielika, Bartošova Lehôtka 148, zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Klimom, Sládkovičova 61/16, Žiar nad Hronom, na preskúmanie rozhodnutí Obecného zastupiteľstva obce Bartošova Lehôtka č. 2/20/07/2015 z 20. júla 2015 a č. 1/20/07/2015 z 20. júla 2015, za účasti Obecného zastupiteľstva Bartošova Lehôtka, zastúpeného advokátom Mgr. Michalom Kičom, Prievozska 48, Bratislava, takto

r o z h o d o l :

1. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce Bartošova Lehôtka č. 2/20/07/2015 z 20. júla 2015 **z r u š u j e**.

2. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce Bartošova Lehôtka č. 1/20/07/2015 z 20. júla 2015 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 378/2015-20 zo 16. septembra 2015 spojil a prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie návrhy Ľubomíra Bielika (ďalej len „navrhovateľ“), ktorými navrhoval preskúmať rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Bartošova Lehôtka (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) sp. zn. 2/20/07/2015 z 20. júla 2015 a sp. zn. 1/20/07/2015 z 20. júla 2015 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“).

2. Z návrhov a z pripojeného rozhodnutia sp. zn. 2/20/07/2015 z 20. júla 2015 vyplýva, že obecné zastupiteľstvo ním uložilo navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi, starostovi obce, pokutu podľa čl. 9 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ústavný zákon“) v sume 15 348 € zodpovedajúcej dvanásťmesačnému platu verejného funkcionára za porušenie povinnosti ustanovenej čl. 4 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 písm. a) ústavného zákona, pretože *„vedome neinformoval obecné zastupiteľstvo a občanov obce o žiadosti súkromnej firmy o vydanie stanoviska obce v rámci prebiehajúceho správneho konania o povoľovaní banskej činnosti v k. ú. Bartošova Lehôtka, uprednostnil osobný záujem pred verejným záujmom a zároveň využil svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone na získavanie výhod v prospech právnickej osoby“*.

3. Z ďalšieho rozhodnutia sp. zn. 1/20/07/2015 z 20. júla 2015 vyplýva, že obecné zastupiteľstvo ním uložilo navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi, starostovi obce, pokutu podľa čl. 9 ústavného zákona v sume 1 279 € zodpovedajúcej jeho mesačnému platu verejného funkcionára za porušenie povinnosti ustanovenej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona,

pretože „nepodal Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za rok 2014 spôsobom a v termíne stanovenom v tomto zákone“.

4. Navrhovateľ sa v prvom konaní (bod 2) bránil aj tým, že podal k podnetu fyzickej osoby z 11. mája 2015 na vydanie protestu prokurátora na Okresnej prokuratúre Žiar nad Hronom (ďalej len „okresná prokuratúra“) vyjadrenie z 8. júna 2015, na základe ktorého okresná prokuratúra odložila podnet fyzickej osoby, pretože nezistila porušenie zákonnosti postupu navrhovateľa pri vydaní súhlasného stanoviska obce k plánu otvárk, prípravy a dobývania ložiska bentonitu v dobývacom priestore Dolná Ves. Obecné zastupiteľstvo však i na základe vyjadrenia okresnej prokuratúry uložilo navrhovateľovi pokutu.

5. V druhom prípade navrhovateľ uviedol, že neporušil čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, pretože „oznámenie“ (pozri bod 3) riadne podal 30. marca 2015 na obecnú úradu (bolo zaevidované pod sp. zn. 89/2015), čo uviedol aj vo svojom vyjadrení k správe komisie na ochranu verejného záujmu zo 6. júna 2015. Aj napriek tomu mu pokuta obecným zastupiteľstvom bola uložená.

6. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej takto rozhodol:

„Rozhodnutie obecného zastupiteľstva obce Bartošova Lehôtka č. 2/20/07/2015 o uložení pokuty starostovi prijaté na zasadnutí dňa 20. 07. 2015 sa zrušuje, ako nezákonné.“ Identicky je návrhový petit formulovaný navrhovateľom aj vo vzťahu k rozhodnutiu obecného zastupiteľstva č. 1/20/07/2015.

7. Po spojení a prijatí návrhov navrhovateľa na ďalšie konanie ústavný súd 14. októbra 2015 vyzval obecné zastupiteľstvo, aby sa vyjadrilo k veci. Obecné zastupiteľstvo vo svojom vyjadrení z 2. októbra 2015 okrem iného uviedlo:

«Obecné zastupiteľstvo, ako príslušný orgán v zmysle čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona, v konaní začatom dňa 29. mája 2015 na základe uznesenia obecného zastupiteľstva proti verejnému funkcionárovi - starostovi obce Lubomírovi Bielikovi, v zmysle čl. 9 ods. 6 ústavného zákona, rozhodnutím zo dňa 20. 7. 2015, sp. zn. 2/20/07/2015, v spojitosti

s opravným rozhodnutím zo dňa 30. 9. 2015 č. 1/30/09/2015, uložilo verejnému funkcionárovi - navrhovateľovi, pokutu vo výške 15 348 €... pre porušenie povinnosti ustanovenej čl. 4 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 písm. a) ústavného zákona...

Komisia na ochranu verejného záujmu obdržala dňa 28. 5. 2015 anonymný avšak odôvodnený podnet zo dňa 27. 5. 2015, v ktorom bolo starostovi obce v podstate vytýkané konanie spočívajúce v tom, že starosta obce nijakým spôsobom nezverejnil a ani neumožnil vyjadriť sa tak obecnému zastupiteľstvu, ako aj samotným občanom obce so žiadosťou spoločnosti REGOS s.r.o. o udelenie záväzného stanoviska k výkonu banskej činnosti v k. ú. Bartošova Lehôtka, a to ťažby bentonitu v dobývacom priestore Dolná Ves, ani neoboznámil tak obecné zastupiteľstvo ako aj občanov obce vôbec so začatím tohto správneho konania, a naopak, v rámci správneho konania bez vedomia obecného zastupiteľstva a občanov obce v jeho stanovisku zo dňa 28. 4. 2014 vydanom za obec uviedol, že k výkonu banskej činnosti a k plánu otvárk, prípravy a dobývania výhradného ložiska bentonitu obec nemá námietky, čo zopakoval na miestnej obhliadke dňa 14. 10. 2014, hoci vedel, že obecné zastupiteľstvo obce v minulosti opakovane vyslovilo zásadné nesúhlasné stanovisko s výkonom ťažby, a to vyjadrenom v uznesení zo dňa 27. 8. 2010 č. 108/2010. Obvodný banský úrad Banská Bystrica rozhodnutím zo dňa 24. 10. 2014 č. 1351-2947/2014 povolil spoločnosti REGOS s.r.o. výkon banskej činnosti, pričom starosta obce voči rozhodnutiu nepodal odvolanie a rovnako o ňom neinformoval tak obecné zastupiteľstvo ako ani občanov obce. Podávateľ podnetu uviedol, že starosta obce svojím konaním uprednostnil súkromný záujem dotknutej právnickej osoby pred verejným záujmom obyvateľov obce a požiadal obecné zastupiteľstvo o prešetrenie skutočnosti, či verejný funkcionár neporušil svoje povinnosti v zmysle ústavného zákona.

Obecné zastupiteľstvo začalo konanie v zmysle ústavného zákona dňa 29. 5. 2015 na základe svojho uznesenia a žiadosťou zo dňa 10. 6. 2015 požiadalo dotknutého verejného funkcionára, aby sa k podnetu vyjadril, pričom mu ho doručilo.

Navrhovateľ sa v priebehu konania vyjadril... tak, že zastupiteľstvu doručil na vedomie jeho vyjadrenie k podnetu na preskúmanie zákonnosti jeho postupu Okresnou prokuratúrou Žiar nad Hronom, spis. zn. Pd 75/15/6613-4, v ktorom obsahovo reagoval v podstate aj na podnet v rámci konania podľa ústavného zákona.

Uviedol, že v predmetnom správnom konaní nevydal súhlasné stanovisko, avšak iba uviedol, že nemá námietky, svoje právomoci pri vydaní stanoviska z 28. 4. 2015 neprekročil, opísal svoje úvahy týkajúce sa povahy správneho konania, mal a mohol sám predmetné stanovisko bez toho, že by ho mal konzultovať s obecným zastupiteľstvom, vydať, a uvádzal dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru výkon ťažby nepredstavuje zásah do záujmu obce a občanov.

Obecné zastupiteľstvo napádaným rozhodnutímuložilo navrhovateľovi sankciu na skutkovom základe v ňom uvedenom, pričom s obranou navrhovateľa sa vysporiadalo tak, že „starosta obce využil svoje právomoci, rozhodol za obec sám, nedal možnosť vyjadriť sa obecnému zastupiteľstvu a občanom obce, čím si vedome nepreveril verejný záujem, pričom z uvedeného dokumentu priloženého k žiadosti bolo pri vydávaní stanoviska starostovi zrejmé, že banská činnosť bude vykonávaná v blízkosti rodinných domov, a môže mať na občanov obce a ich majetok mnohé negatívne dopady. Máme za to, že obecné zastupiteľstvo aj občania obce majú právo sa vyjadriť k základným otázkam života obce a tiež k súkromným podnikateľským zámerom takéhoto rozsahu, ktoré sa s určitosťou dotýkajú významného verejného záujmu obce v oblasti kvality životného prostredia a kvality života občanov v obci. Uvedeným postupom starosta obce zjavne uprednostnil osobný záujem pred verejným záujmom a zároveň využil svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone na získanie výhod v prospech právnickej osoby.“...

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia v podstate uviedol, že rozhodnutie obecného zastupiteľstva bolo prijaté na nezákonne zvolanom zasadnutí, že v rozhodnutí samotného nevyplýva, akého porušenia povinností v zmysle ústavného zákona sa mal dopustiť a napokon poukázal na svoje vyjadrenie, ktoré predložil už v konaní pred obecným zastupiteľstvom. Navrhol, aby bolo preskúmané rozhodnutie zrušené.

... Obecné zastupiteľstvo považuje návrh na preskúmanie svojho rozhodnutia za neopodstatnený. Konanie navrhovateľa, za ktoré mu bola uložená sankcia, jednoznačne predstavuje porušenie jeho povinností v zmysle ústavného zákona, a to vždy uprednostniť verejný záujem pred súkromným záujmom...

Z hľadiska podstaty sporu je v prejednávanom prípade kľúčové ustálenie otázky, či bolo konanie navrhovateľa ako starostu obce vo svojej podstate uprednostnením súkromného záujmu pred záujmom verejným, a to spôsobom výkonu verejnej funkcie

verejného funkcionára s presahom do iných právnych predpisov ako samotného ústavného zákona. Takto vymedzená otázka ešte nebola predmetom prieskumu zo strany ústavného súdu...

Ústavný zákon vymedzuje v čl. 3 ods. 2 ako verejný záujem taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom. Už z takto poskytnutej definície je zrejmé, že samotný zákon komplexne a vyčerpávajúco výklad obsahu tohto pojmu neposkytuje, čo napokon nie je ani možné, a k zisteniu obsahu a významu pojmu je potrebné prihliadnuť vždy na individuálne okolnosti skúmanej veci. Obecné zastupiteľstvo sa však domnieva, že pri výklade pojmu verejný záujem nie je možné zužovať mantinely pre jeho zistenie iba na samotné povinnosti ustanovené ústavným zákonom, avšak, v konkrétnom prípade je potrebné vychádzať z právneho poriadku ako celku. Opačným spôsobom by nebolo možné pripísať pojmovému znaku definície verejného záujmu, a to znaku „iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom“, vecný obsah, nakoľko samotný ústavný zákon o jeho obsahu mlčí. Inak by samotný ústavný zákon chránil iba úzko a formálne vymedzený verejný záujem spojený splnením v podstate administratívnych povinností verejných funkcionárov, čo však nekorešponduje s pojmovým vymedzením verejného záujmu v zmysle ústavného zákona „iný prospech všetkým občanom“. Takémuto výkladu zákona pri skúmaní obsahu pojmu verejný záujem zodpovedá napokon aj jeho ustanovenie v čl. 9 ods. 6, v zmysle ktorého orgán uloží sankciu, ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom. Takto definovaný základ pre vyvodenie zodpovednosti za porušenie zákona verejným funkcionárom teda zohľadňuje porušenie povinností uložených ústavným zákonom, avšak aj porušenie povinností uložených iným zákonom, pokiaľ toto konanie zároveň predstavuje porušenie generálnej klauzuly podľa ústavného zákona vymedzenej v čl. 4 ods. 1 a 2 ústavného zákona ako povinnosť verejného funkcionára pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem pričom pri výkone verejnej funkcie verejný funkcionár nesmie uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom. Verejný funkcionár sa musí pri výkone svojej funkcie zdržať všetkého, čo môže byť v rozpore s týmto ústavným zákonom. Na tento účel verejný funkcionár nesmie využívať svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie

nadobudnuté pri jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod vo svoj prospech, v prospech jemu blízkych osôb ani iných fyzických osôb alebo právnických osôb.

V prejednávacom prípade je iným prospechom všetkých občanov alebo mnohých občanov ich právo na samosprávu. Jeho obsahom je oprávnenie občanov združených do samosprávnych jednotiek, a to obcí a vyšších územných celkov, na správu, a to prostredníctvom samosprávnych orgánov, ich spoločných záležitostí, ktoré majú prevažne miestny alebo regionálny dopad, pričom ich úprava je v záujme obce a jej občanov. Ústavnoprávnym základom pre takýto výklad práva na samosprávu je najmä čl. čl. 64 a 64a Ústavy..., ako aj Európska charta miestnych samospráv...

V danej veci je nepochybné, že výkon banskej činnosti v obci je mimoriadne závažnou otázkou verejného záujmu obyvateľov obce, ktorá priamo zasahuje do kvality života v obci a komfortu jej obyvateľov. Je preto legitímnym záujmom umožniť obyvateľom obce výkon ich práva na samosprávu v čo najširšej miere. V danej veci je v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti obec účastníkom konania. V danej veci obec vystupuje pri výkone samosprávy. V konaní o povolení banskej činnosti musí správny orgán skúmať prítomnosť stretu záujmov a ak sa stret záujmov medzi účastníkmi konania a žiadateľom vyskytne, je povinný ho odstrániť. Platí pri tom, že vyriešenie stretu záujmov je neopomenuteľnou prekážkou pre vydanie povolenia pre výkon banskej činnosti. Keďže sa jedná o mimoriadne závažnú otázku života obce, sledujúc poukázaný mechanizmus realizácie práva na samosprávu... starosta obce v žiadnom prípade nebol oprávnený v danej veci konať sám a bez vedomia občanov obce a obecného zastupiteľstva. Starosta obce bol zároveň povinný skúmať názor obyvateľov obce, ktorí jediní sú nositeľom práva na samosprávu, spôsobom ustanoveným zákonom obecnou zriadením, a teda cestou obecného zastupiteľstva a zhromaždenia obyvateľov obce. Bezvýnimočne bol rovnako povinný umožniť obyvateľom obce k veci zaujať stanovisko, čoho predpokladom je poskytnutie informácie o riešenej otázke obyvateľom obce. Realizácia práva na samosprávu a správu verejných záležitostí obci bez informovania nositeľov tohto práva o existencii dôležitej otázky verejného záujmu je iluzórna. Napokon, ako uviedol Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku (veľká komora) z 15. 1. 2013, spis. zn. 0416/10 (Križan a spol. a Mesto Pezinok c/a Slovenská inšpekcia životného prostredia: „Súdny dvor takisto zdôrazňuje, že dotknutá verejnosť musí mať k dispozícii všetky relevantné informácie už od štádia

prvostupňového správneho konania, čiže predtým, ako sa prijme prvé rozhodnutie, a to v rozsahu, v akom sú tieto informácie k dispozícii v čase, keď prebieha táto fáza konania.“ V poukázanom prípade sa jednalo o realizáciu práva na samosprávu pri povoľovaní skládky odpadu. S ohľadom na uvedené sa tak obecné zastupiteľstvo domnieva, že právo na výkon samosprávy a právo na jeho realizáciu prostredníctvom informácií o dôležitých otázkach života obce v danom prípade bolo súčasťou pojmu verejný záujem, keďže je iným prospechom všetkých občanov alebo mnohých občanov, ktorého ochrana je zabezpečovaná aj konaním podľa ústavného zákona a starosta obce mal pri výkone svojej funkcie verejný záujem chrániť a presadzovať.

V danej veci napokon samotné orgány obce presne a jasne vymedzili, aký je verejný záujem a záujem obyvateľov obce aj vo vzťahu priamo k banskej činnosti na jej území, kedy v uznesení obecného zastupiteľstva zo dňa 27. 8. 2010 č. 108/2010 banskú činnosť jednoznačne odmietlo.

Starosta obce tak svojím konaním nerešpektoval verejný záujem tak v rovine presadenia práva na samosprávu všeobecne, ako aj v rovine nerešpektovania jeho vymedzenia priamo vo vzťahu ku konkrétnej banskej činnosti...

Súkromný záujem ústavný zákon priamo nevymedzuje, avšak v čl. 4 ods. 2 písm. a) ústavného zákona, zakazuje verejnému funkcionárovi využívať svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod aj v prospech právnických osôb, pričom sa nemusí jednať o spriaznené osoby. V napádanom rozhodnutí bolo vymedzené, že navrhovateľ ako starosta obce konal uprednostňujúco vo vzťahu k záujmom právnickej, a to spoločnosti REGOS, s.r.o. Táto ako podnikateľský subjekt sleduje dosahovanie zisku banskou činnosťou, pričom dosahovanie zisku spoločnosťou REGOS s.r.o. nie je iným prospechom všetkých občanov alebo mnohých občanov, a preto sa jedná o súkromný záujem tejto spoločnosti. Tento vo svojej podstate nie je zlučiteľný s verejným záujmom obyvateľov obce tak v rovine presadenia práva na samosprávu všeobecne, keďže účinné uplatnenie práv občanov obce by s najväčšou pravdepodobnosťou viedlo k oddialeniu resp. zmareniu ťažby, ako aj v rovine nerešpektovania jeho vymedzenia priamo vo vzťahu ku konkrétnej banskej činnosti, keďže ako bolo poukázané, v konaní § 18 ods. 1 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti mohla

obec vyvolať stret záujmov, čo by mohlo viesť aj k zamietnutiu žiadosti spoločnosti REGOS s.r.o. a teda zmareniu jej súkromného záujmu na dosahovaní zisku...

Sumarizujúc uvedené vymedzenie verejného záujmu a záujmu právnickej osoby nemohlo obecné zastupiteľstvo v preskúmanom rozhodnutí konštatovať iné, než len jednoznačné porušenie povinností čl. 4 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 písm. a) ústavného zákona...

V konkrétnom to bolo práve konanie navrhovateľa ako verejného funkcionára, ktorý porušil verejný záujem tým, že obecné zastupiteľstvo a ani obyvatel'ov obce neinformoval o prebiehajúcom konaní o dôležitej otázke verejného záujmu obce, ignoroval obyvatel'ov obce, nepresadil orgánmi obce prv formulovaný obsah verejného záujmu obce, čím zmaril možnosť obyvatel'ov obce účinne realizovať svoje právo na samosprávu a brániť svoje práva v správnom konaní o povolení banskej činnosti, a zároveň podal stanovisko, ktoré bolo v priamom rozpore s formuláciou verejného záujmu obyvatel'ov obce ohľadom banskej činnosti vykonanej v uznesení obecného zastupiteľstva zo dňa 27. 8. 2010 č. 108/2010. Týmto konaním uprednostnil záujem právnickej osoby, podnikateľa a prevádzkovateľa banského diela, keďže v konaní o povolení banskej činnosti neboli zo strany obce Bartošova Lehôtka vznesené námietky, ani nebolo vedené rozporové konanie, čo viedlo k vydaniu povolenia na banskú činnosť pre túto spoločnosť, a teda k realizácii jej súkromného záujmu v podobe dosahovaní zisku.

Obecné zastupiteľstvo uvádza, že i keď v takomto podrobnom rozsahu neboli dôvody pre vydanie rozhodnutia uvedené už v ňom samotnom, z jeho odôvodnenia je celkom zrejmé, čo sa kladie za vinu navrhovateľovi a ako sa obecné zastupiteľstvo vysporiadalo s námietkami navrhovateľa. Samotné odôvodnenie splňa požiadavku preskúmateľnosti rozhodnutia, pričom zákon podrobnejšie požiadavky na jeho obsah nestanovuje.

K výške uloženej sankcie obecné zastupiteľstvo uvádza, že táto je formulovaná v čl. 9 ods. 10 písm. e) ústavného zákona a obecné zastupiteľstvo nemalo možnosť zohľadniť prípadné okolnosti porušenia povinnosti, či nedbanlivosť, nakoľko samotný zákon úvahu orgánu v tomto smere neumožňuje...

Obecné zastupiteľstvo musí ako neodôvodnenú odmietnuť obranu navrhovateľa, ktorý v návrhu uviedol, že nevedel, čo mu je preskúmaným rozhodnutím kladené za vinu. Z návrhu na preskúmanie rozhodnutia je zrejmé, že navrhovateľ opätovne poukazuje na svoju obranu, ktorú vykonával už v konaní pred obecným zastupiteľstvom, a taktiež

poukazuje na stanovisko prokurátora, ktoré sa týkalo konania kladenému za vinu už v konaní pred obecným zastupiteľstvom. Takýto postup, kedy na jednej strane navrhovateľ tvrdí, že nevie, akú povinnosť mal porušiť a na druhej strane účinne uplatňuje svoje právo na preskúmanie rozhodnutia vo vzťahu ku konkrétnemu skutku, ktoré je v rozhodnutí zhodne vymedzené, preukazuje účelovosť tvrdenia navrhovateľa.

Obecné zastupiteľstvo napokon uvádza, že stanovisko ani výsledky šetrenia zo strany prokuratúry nie sú pre jeho konanie a rozhodovanie v zmysle ústavného zákona, ako ani pre rozhodnutie ústavného súdu o prieskume rozhodnutia, nijako záväzné. Prokuratúra nie je orgánom, ktorému ústavný zákon zveruje pôsobnosť pri jeho realizácii. Závery prokuratúry ohľadom vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti, či dohľadu nad zachovávaním zákonnosti v správnom konaní, nie sú v konaní o ochrane verejného záujmu relevantné, nakoľko v týchto konaniach sa sleduje odlišný cieľ. Napokon, navrhovateľ v rámci svojej obrany v konaní o ochranu verejného záujmu na toto stanovisko nepoukázal a obecnému zastupiteľstvu ako účastníkovi konania pred ústavným súdom nebolo doručené...

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 30. 9. 2015 vydalo rozhodnutie č. 1/30/09/2015, ktorým v rozhodnutí Obecného zastupiteľstva Obce Bartošova Lehôtka zo dňa 20. 7. 2015, sp. zn. 2/20/07/2015, o uložení pokutu vo výške 15 348 € navrhovateľovi, vo výroku rozhodnutia vykonalo opravu nasledovne:

a) v prvom odseku sa slová „súkromnej firmy“ nahrádzajú slovami spoločnosti REGOS s.r.o., so sídlom Prievozská 4D, 821 09 Bratislava, IČO: 36 640 638“

b) v prvom odseku sa za slová „správneho konania o povoľovaní banskej činnosti v k. ú. Bartošova Lehôtka“ vkladá čiarka a slová „vedenom na Obvodnom banskom úrade Banská Bystrica, č. k. 1351-2947/2014, v ktorom v stanovisku udelenom za obec Bartošova Lehôtka dňa 28. 4. 2014 uviedol, že obec nemá k plánu otvárk, prípravy a dobývania bentonitu námietky“.

Vo zvyšných častiach ostal výrok rozhodnutia nedotknutý...

Obecné zastupiteľstvo považovalo za potrebné v danej veci spresniť výrokovú časť opravovaného rozhodnutia, a to v časti opisujúcej skutok, ktorým došlo k porušeniu povinností verejného funkcionára, a to podrobnejším popisom právnickej osoby, ktorej záujem bol uprednostnený porušením povinností verejným funkcionárom, teda prevádzkovateľa dobývacieho priestoru Dolná Ves, nachádzajúceho sa okrem iného aj

v k. ú. Bartošova Lehôtka, a to spoločnosť REGOS s.r.o... Z tohto dôvodu vykonalo obecné zastupiteľstvo opravu predmetného rozhodnutia tak, ako je popísaná v bode I. písm. a) výrokovej časti tohto rozhodnutia. Rovnako bolo potrebné spresniť aj opis správneho konania, v ktorom vykonával verejný funkcionár svoju právomoc spôsobom odporujúcim ústavnému zákonu, dôsledkom čoho bolo uprednostnenie záujmu právnickej osoby pred verejným záujmom, a teda uvedením označenia orgánu a spisovej značky správneho konania, čo vykonalo obecné zastupiteľstvo opravou výroku popísanej v bode I. písm. b) výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obecné zastupiteľstvo uvádza, že opravu výrokovej časti predmetného rozhodnutia bolo potrebné vykonať s ohľadom na ochranu práva účastníka konania, verejného funkcionára, starostu obce Ľubomíra Bielika, na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy... Jeho súčasťou je v prípadoch, kedy sa účastníkovi konania ukladá sankcia za určité konanie, zásada nemožnosti opakovaného postihu za ten istý skutok. Za účelom zachovania tejto zásady je potrebné protiprávne konanie postihovanej osoby vymedziť spôsobom, z ktorého sú skutkové okolnosti konania osoby nezameniteľné vymedzené. Z tohto dôvodu bolo potrebné presnejšie už priamo vo výroku rozhodnutia označiť aj osobu, ktorej súkromný záujem bol postupom verejného funkcionára uprednostnený pred záujmom verejným, ako aj presnejšie vymedziť správne konanie, v rámci ktorého vykonával verejný funkcionár konajúc za obec úkony, ktorými došlo k uprednostneniu súkromného záujmu. Pritom je dôležité, že samotné konanie bolo vymedzené súladne s ustanovením čl. 9 ods. 6 ústavného zákona, ktorý výslovne kladie na výrokovú časť rozhodnutia požiadavku popisu konania verejného funkcionára, čo bolo v predmetnom rozhodnutí jednoznačne uvedené, a to ako „vedomé neinformovanie obecného zastupiteľstva a občanov obce o žiadosti na vydanie stanoviska obce v rámci prebiehajúceho správneho konania o povoľovaní banskej činnosti v k. ú. Bartošova Lehôtka“.

Predmetná oprava však nemá charakter zmeny skutku, za ktorý bol verejný funkcionár postihnutý. Skutok ostal jednotne vymedzený v priebehu celého konania. Skutok, pre ktorý sa viedlo konanie, bol vymedzený v podnete občanov z 27. 5. 2015, na podklade ktorého obecné zastupiteľstvo začalo dňom 29. 5. 2015 konanie voči verejnému funkcionárovi, a ktorý spolu s jeho prílohami zaslalo na zaujatie stanoviska práve dotknutému verejnému funkcionárovi. Z tohto podnetu je zrejmé, že osobou, ktorej záujmy

mali byť konaním verejného funkcionára dotknuté, je spoločnosť REGOS s.r.o., ako aj označenie správneho konania vedeného pred Obvodným banským úradom Banská Bystrica, v ktorom mal verejný funkcionár vykonávať svoju právomoc spôsobom odporujúcim verejnému záujmu, teda udelením v podstate súhlasného stanoviska s ťažbou nerastov, a to bez vedomia obecného zastupiteľstva a občanov obce. K takto vymedzenému skutku sa vyjadril aj dotknutý verejný funkcionár, uplatňoval svoje procesné práva, predkladal dôkazy na podporu svojich tvrdení. Napokon, v predmetnom rozhodnutí, ktoré je vždy potrebné vykladať v nadväznosti na jeho odôvodnenie, bolo konanie verejného funkcionára vymedzené nezameniteľné, nakoľko v k. ú. Bartošova Lehôtka sa nenachádza iný dobývací priestor pre ťažbu nerastov, ako dobývací priestor Dolná Ves, práva prevádzkovateľa neuplatňuje a ani v minulosti neuplatňoval iný subjekt ako spoločnosť REGOS s.r.o., o povolení ťažobnej činnosti sa nevedelo iné ako v samotnom podnete označené správne konanie a obec Bartošova Lehôtka v ňom podala iba jediné záväzné stanovisko, ktorého obsahom bolo vyjadrenie starostu obce, že obec nemá k ťažbe námietky. Z uvedených skutočností je teda zrejmé, že jednota skutku bola zachovaná počas celého konania, dotknutý funkcionár mohol a aj účinne uplatňoval svoje práva, kedy sa vyjadroval ku svojej činnosti práve priamo k spoločnosti REGOS s.r.o. a to v identickom správnom konaní, ako bolo vymedzené v podnete, rovnako sa vyjadroval a obhajoval svoje konanie v podobe vydania stanoviska o tom, že obec nemá námietky, ako aj k samotnému protiprávnemu konaniu, kedy predkladal dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru nebol povinný vyžiadať si stanovisko obecného zastupiteľstva a občanov obce a i k spôsobenému následku, kedy uvádzal dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru nedošlo k porušeniu verejného záujmu a ani uprednostneniu záujmu právnickej osoby v dôsledku jeho konania. Napokon, sankcia mu bola uložená už v predmetnom rozhodnutí len za takto vymedzené konanie a ostalo zachované aj právo verejného funkcionára na osobitný prieskum ústavnosti rozhodnutia v konaní pred Ústavným súdom... Z jeho návrhu na preskúmanie rozhodnutia je zrejmé, že ho opiera opätovne dôvodmi vzťahujúcimi sa k jeho konaniu voči spoločnosti REGOS s.r.o., vykonanému v správnom konaní pred Obvodným banským úradom Banská Bystrica, pričom opätovne obhajuje svoje konanie spočívajúce v udelení stanoviska zo dňa 28. 4. 2014 o tom, že obec nemá námietky bez predchádzajúceho stanoviska obecného zastupiteľstva a občanov obce, pričom ho podporil stanoviskom Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom

vzťahujúcej sa práve k tomuto konaniu. Z uvedených skutočností je tak zrejmé, že dotknutý verejný funkcionár vedel počas celého konania vrátane etapy prieskumného konania čo mu je kladené za vinu, uplatňoval svoje právo na oboznámenie sa podstatou skutku, vyjadrenia sa a predkladania dôkazov a k takto vymedzenému skutku sa domáhal aj ochrany pred Ústavným súdom...

... I keď vydanie opravného uznesenia nie je v ústavnom zákone priamo vymedzené, takýto postup je právnym poriadkom dovolený a predpokladaný. Predne je potrebné uviesť, že postup obecného zastupiteľstva je v prospech dotknutého účastníka konania, pretože sa ním zvyšuje stupeň právnej istoty a zabraňuje sa hypotetickému opakovanému postihu za ten istý skutok. Zvolený postup nepredstavuje žiaden negatívny zásah do práv účastníka konania (i) oboznámiť sa podstatou konania, ktoré mu je kladené za vinu, (ii) vyjadriť sa k nemu a predkladať dôkazné prostriedky na svoju obranu a napokon aj s (iii) právom účinne iniciovať jeho prieskum zákonom ustanoveným spôsobom. Ústavný zákon neupravuje podrobne všetky aspekty konania a postupu oprávneného orgánu a jeho právnu úpravu možno považovať za strohú. Obecnému zastupiteľstvu neprináleží hodnotiť kvalitu normatívneho textu ústavného zákona, avšak, musí ho aplikovať spôsobom zabezpečujúcim účinnú realizáciu tak práva dotknutého verejného funkcionára na súdnu a inú právnu ochranu ako aj potrebu presadenia verejného záujmu. Mantinely pre jeho postup je potrebné hľadať v prameňoch práva, ktoré obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu vymedzujú. Európsky Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a z neho vyplývajúca judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva kladie na konanie o obvinení, ktoré môže svojou povahou viesť k obdobnej sankcii ako v trestnom konaní, požiadavku minimálneho štandardu práv obdobného ako v samotnom trestnom konaní. V nadväznosti na tieto skutočnosti je potrebné uviesť, že štrasburská judikatúra k otázke prípadnej nezmeniteľnosti rozhodnutí v trestnom konaní uvádza, že toto je nielen prípustná, avšak aj žiaduca v prípade, pokiaľ je na prospech dotknutej osoby a spôsob postupu konajúceho orgánu nenarušuje samotnú podstatu práva na spravodlivý proces. Rovnako tak možnosť realizácie procesných práv je treba vnímať v trestnom konaní ako celku, kedy nie je vylúčené prípadné porušenie práva na spravodlivý proces v čiastkovej etape konania odstrániť ich zhojením v etapách následných (Radchikov proti Rusku, rozsudok, 24. 5. 2007, 5. 65582/2001, § 42 - 44). V tomto svetle je potrebné konanie podľa ústavného zákona

vnímať v jednote v konaní pred orgánom na ochranu verejného záujmu, čiže obecným zastupiteľstvom, ako aj v osobitnom prieskumnom konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Obecné zastupiteľstvo napokon uvádza, že postup vydania opravného rozhodnutia k už vydanému rozhodnutiu v konaní podľa ústavného zákona rešpektuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky, a to dokonca v časti, v ktorom sa vymedzuje sankcia za konanie funkcionára, a tento postup považuje za ústavne konformný (porov. náleží Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. III. ÚS 99/2015 z 10. 6. 2015). Ústavný súd mal napokon možnosť vyjadriť sa k obsahovým náležitostiam rozhodnutia vydanému v zmysle ústavného zákona, kedy uviedol, že „jednoznačné detailné vymedzenie náležitostí výroku rozhodnutia, pokiaľ ide o konkretizáciu skutku v príslušnej právnej úprave (§ 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu), nie je obsiahnuté, a preto vychádzajúc z citovanej časti výroku napadnutého rozhodnutia ústavný súd zastáva názor, že tento zodpovedá platnej právnej úprave, pričom dostačujúco a zrozumiteľne určuje, v čom malo byť v konkrétnych okolnostiach danej veci konanie, resp. opomenutie navrhovateľa v rozpore s ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z., a to v tom zmysle, že jeho špecifikácia vylučuje možnosť zámeny sankcionovaného konania/opomenutia s iným konaním, a rovnako tak nemôže mať za následok jeho neurčitost', resp. nepreskúmateľnosť.“ (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. IV. ÚS 69/2012-33 z 2. 2. 2012). Napokon, k zásade jednoty skutku poukazujeme na závery odbornej literatúry relevantnej pre trestné konanie, ktorá sa k otázke jednoty skutku a jeho formálneho vymedzenia vyjadruje aj nasledovne: „Skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie a ktorý je predmetom vyšetrovania musí byť zhodný so skutkom, pre ktorý bola následne podaná obžaloba. Neznamená to však, že opis skutkového deja musí byť doslovne zhodný. Nesmie sa však zmeniť podstata skutku, ktorá spočíva v konaní a následku, ktorý bol týmto spôsobený. Totožnosť skutku bude potom zachovaná totožnosťou konania a následku.“ (porov.: ČENTÉŠ, J. a kol.: Trestný poriadok, Veľký komentár. Eurokódex, Bratislava, 2014, s. 490. - autor citovanej časti JUDr. Milan Karabín). S ohľadom na uvedené skutočnosti sa obecné zastupiteľstvo domnieva, že jeho postupom boli zachované všetky procesné práva dotknutého verejného funkcionára vrátane jeho práva na účinný prieskum rozhodnutia v konaní pred Ústavným súdom... obecné zastupiteľstvo prijalo opatrenie na zamedzenie zámeny skutku v prípadnom opakovanom

stíhaní za vymedzený skutok a zároveň sa dostatočne sledovalo presadenie verejného záujmu...

Obecné zastupiteľstvo k námietke navrhovateľa, že zasadnutie obecného zastupiteľstva konané dňa 20. 7. 2015, na ktorom bolo preskúmané rozhodnutie prijaté, nebolo zvolané zákonne uvádza, že túto námietku odmieta. Na zasadnutí zastupiteľstva konanom dňa 29. 5. 2015 bol určený termín jeho ďalšieho zasadnutia. Pre prijatie rozhodnutia podľa ustanovenia čl. 9 ods. 9 ústavného zákona je potrebné, aby za jeho schválenie hlasovalo v prípade obecného zastupiteľstva nadpolovičná väčšina členov, čo bolo dodržané, čím boli splnené predpoklady pre vydanie rozhodnutia v zmysle ústavného zákona. Napokon, zasadnutie dňa 20. 7. 2015 viedol riadne ustanovený zástupca starostu. Bolo by úplne proti zásadám spravodlivosti, aby verejný funkcionár mohol mať konanie orgánu, ktorým sa práve tomuto funkcionárovi ukladá povinnosť, či už jeho nezvolaním, alebo využitím sistačnej právomoci...

Obecné zastupiteľstvo, ako príslušný orgán v zmysle čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona, v konaní začatom dňa 29. mája 2015 na základe uznesenia obecného zastupiteľstva proti verejnému funkcionárovi - starostovi obce Ľubomírovi Bielikovi, v zmysle čl. 9 ods. 6 ústavného zákona, rozhodnutím zo dňa 20. 7. 2015, sp. zn. 1/20/07/2015, uložilo verejnému funkcionárovi - navrhovateľovi, pokutu vo výške 1 279 € zodpovedajúcej priemernému mesačnému platu verejného funkcionára pre porušenie povinnosti ustanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, a to na tom skutkovom základe, že „Starosta obce Bartošova Lehôtka Ľubomír Bielik..., tým, nepodal Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za rok 2014 spôsobom a v termíne stanovenom v tomto zákone.“...

Komisia na ochranu verejného záujmu z vlastného podnetu na svojom zasadnutí dňa 27. 5. 2015 schválila správu, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ ako funkcionár splnil svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona podať oznámenie za rok 2014 po lehote ním určenej, teda nie do 31. 3. 2015, ale až dňa 22. 5. 2015.

Obecné zastupiteľstvo začalo konanie v zmysle ústavného zákona dňa 29. 5. 2015 na základe svojho uznesenia a žiadosťou zo dňa 10. 6. 2015 požiadalo dotknutého verejného funkcionára, aby sa k správe vyjadril, pričom mu ho doručilo.

Navrhovateľ sa v priebehu konania vyjadril... tak, že si splnil svoju povinnosť... 30. 3. 2015 podaním oznámenia obecnému úradu. V rámci svojej obrany predložil tlačivo

oznámenia, na ktorom bol vyznačený odtlačok prezenčnej pečiatky s ručne vyznačeným dňom dôjdenia (doručenia) 30. 3. 2015, k čomu bol priradený administratívny záznam v knihe došlých podaní podateľne obecného úradu č. 89/2015.

Obecné zastupiteľstvo napádaným rozhodnutímuložilo navrhovateľovi sankciu na skutkovom základe v ňom uvedenom, pričom s obranou navrhovateľa sa vysporiadalo tak, že zotrvalo na svojom stanovisku. Uviedlo, že v rámci šetrenia vykonalo dopyt v podateľni úradu u pracovníčky p. Ing. Margaréty Klimovej, ktorá uviedla, že žiadne podanie, ktorého obsahom by bolo Oznámenie verejného funkcionára od navrhovateľa, nebolo doručené...

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia v podstate uviedol, že rozhodnutie obecného zastupiteľstva bolo prijaté na nezákonne zvolanom zasadnutí a napokon poukázal na svoje vyjadrenie, ktoré predložil už v konaní pred obecným zastupiteľstvom. Navrhol, aby bolo preskúmané rozhodnutie zrušené...

... Obecné zastupiteľstvo považuje návrh na preskúmanie svojho rozhodnutia za neopodstatnený. Konanie navrhovateľa, za ktoré mu bola uložená sankcia, jednoznačne predstavuje porušenie jeho povinností v zmysle ústavného zákona.

K obrane navrhovateľa, že svoju povinnosť podať oznámenie splnil v lehote stanovenej zákonom uvádza, že táto bola vyvrátená až v konaní pred obecným zastupiteľstvom, a to vyjadrením Ing. Margaréty Klimovej. K označeniu ním podaného tlačiva odtlačkom prezenčnej pečiatky obecného úradu s dňom 30. 3. 2015 uvádza, že správnosť vyznačenia dátumu je vyvrátená obsahom knihy došlej pošty obecného úradu, v ktorej je pod administratívnym záznamom v knihe došlých podaní podateľne obecného úradu č. 89/2015 uvedené, že dané podanie bolo zaevidované ako došlé dňa 14. 5. 2015, pod číslom 89/2015, odosielateľom bol navrhovateľ a predmetom podania bolo „Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a maj. pomerov“. Je to práve dátum pod ktorým je podanie zaevidované ako došlé, ktorý je v tomto prípade preukazný, nakoľko poradie zápisov z časového hľadiska vylučuje jeho skoršie doručenie. Uvádzame napokon, že nakladanie s prezenčnou pečiatkou obecného úradu je v dispozícii okrem iného aj samotného navrhovateľa, ktorému bola uložená pokuta za včasné nesplnenie jeho povinnosti, čo relevanciu vyznačenia jej odtlačku citeľne spochybňuje.

K výške uloženej sankcie obecné zastupiteľstvo uvádza, že táto je formulovaná v čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona a obecné zastupiteľstvo nemalo možnosť zohľadniť

prípadné okolnosti porušenia povinnosti, či nedbanlivosť, nakoľko samotný zákon úvahu orgánu v tomto smere neumožňuje.

Obecné zastupiteľstvo tak uvádza, že v konaní navrhovateľa bola porušená jeho povinnosť v zmysle ústavného zákona a teda mu bolo povinné sankciu uložiť...

... Obecné zastupiteľstvo sa domnieva, že sa relevantným spôsobom vysporiadalo s námietkami navrhovateľa, v oboch rozhodnutiach bola vyvodená zodpovednosť za porušenie ústavného zákona. Uvádza, že v konaní boli zachované všetky procesné práva verejného funkcionára a prípadné formálne nedostatky rozhodnutí odstránilo. Obecné zastupiteľstvo verí, že ústavný súd poskytne vecné odpovede na otázky vznesené v tomto konaní, čo bude aj v budúcnosti referenčným názorom pre rozsah aplikácie ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Obecné zastupiteľstvo uvádza, že hoc zastúpené v konaní advokátom, si v prípade úspechu neuplatňuje náhradu trov konania, nakoľko obhájenie jeho rozhodnutí v konaní pred ústavným súdom patrí k jeho povinnosti.

... Na základe uvedených skutočností navrhujeme, aby ústavný súd vydal v zmysle § 73b zákona o ústavnom súde nasledujúce uznesenie:

I. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce Bartošova Lehôtka zo dňa 20. 7. 2015, sp. zn. 2/20/07/2015, sa potvrdzuje.

II. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce Bartošova Lehôtka zo dňa 20. 7. 2015, sp. zn. 1/20/07/2015, sa potvrdzuje.»

8. Ústavný súd zaslal vyjadrenie obecného zastupiteľstva na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska právnomu zástupcovi navrhovateľa, ktorý v podaní doručenom ústavnému súdu 27. októbra 2015 k veci uviedol:

„Rozhodnutie sp. zn. 1/2072015

Trváme na skutočnosti, že rozhodnutie bolo prijaté protizákonne konaným mimoriadnym zasadnutím Obecného zastupiteľstva. Zdôvodnenie uvedieme v stanovisku k rozhodnutiu zn. 2/20/07/2015.

Komisia na ochranu verejného záujmu, na zasadnutí Obecného zastupiteľstva, ničím nepreukázala, kedy vykonávala kontrolu splnenia zákonnej povinnosti starostu, podať

oznámenie do 31. 3.2015, či túto kontrolu vykonala začiatkom mesiaca apríla 2015, alebo v deň zákonnej povinnosti.

Ak nie, prečo v tejto veci oslovila predsedkyňa komisie, Ing. Margarétu Klimovú, až v polovici mája 2015 a prečo predsedkyňa komisie, žiadala doručiť oznámenie na jej súkromnú adresu, keď obvyklý spôsob doručovania, listinných dokumentov bolo a je do sídla obce.

Nepravdivé je tvrdenie, že Ing. Margaréta Klimová, uviedla, že žiadne podanie od navrhovateľa nebolo doručené. Ing. Margaréta Klimová, nie je pracovníčkou Obecného úradu. Ako živnostníčka vykonáva na Obecnom úrade len účtovné a ekonomické práce, potom, ako pracovný pomer skončila dlhodobá pracovníčka Obecného úradu pani Mária Rohová.

Na dopyt predsedkyne komisie Ing. Margaréta Klimová odpovedala, že nemala vedomosť o jej povinnosti zapísať zásielku do knihy došlej pošty, čo na požiadanie, následne zapísala dňa 14.5.2015. Vo vyjadrení je však uvádzaný dátum 22.5.2015, bez zdôvodnenia, rozdielnosti tvrdení.

Pravdou však ostáva skutočnosť, že komisia si neplnila riadne povinnosť kontroly, v zákone ustanovenej dobe, čoho svedectvom je i skutočnosť, že ani v súčasnosti nesplnila si zákonnú povinnosť kontroly zákonného podania oznámenia novo nastúpenou kontrolórkou obce, ktoré táto v lehote podala do sídla obce a komisia o toto oznámenie neprejavila záujem.

Komisiou ničím nebolo preukázané, že oznámenie podané navrhovateľom sa na obci dňa 31.3.2015 nenachádzalo a že povinnosť starostu obce nebola splnená.

Rozhodnutie sp. zn. 2/207015

Trváme na tom, že rozhodnutie bolo prijaté protizákonným mimoriadnym zasadnutím Obecného zastupiteľstva. Tvrdenie vo vyjadrení, že na zasadnutí dňa 29.5.2015 bol odsúhlasený a odhlasovaný termín mimoriadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva, je nepravdivé. Schválený bol termín riadneho zasadnutia na deň 26.6.2015.

Žiadosť o mimoriadne zvolanie Obecného zastupiteľstva podali štyria poslanci dňa 17.7.2015 a toto sa konalo v rozpore so zákonom už 20.7.2015. Neobstojí ani stanovisko uvedené i vo vyjadrení, že starosta maril konanie orgánu a nezvolal mimoriadne zasadnutie.

Starosta na základe žiadosti poslancov, mimoriadne zasadnutie zvolal na deň 31.7.2015. Štyria poslanci ho však ignorovali bez ohľadu na prítomnosť občanov na ňom, z ktorého dôvodu sa toto nekonalo. Zástupca starostu, nemohol 20.7.2015 viesť mimoriadne zasadnutie obecného zastupiteľstva, lebo zákon mu na to nedával právo...

Na obecnom zastupiteľstve vystúpila predsedkyňa komisie, na ochranu verejného záujmu s písomnou informáciou v mene občanov obce. Vo vyjadrení je uvedené, že dňa 28.8.2015 obdržala anonymný avšak odôvodnený podnet zo dňa 27.5.2015. Tento podnet nikdy nebol doložený do materiálov Obecného zastupiteľstva a do dnešného dňa sa v materiáloch nenachádza

Nie je preto pravdou ani skutočnosť, že tento dokument dostal starosta k vyjadreniu. Tak ako komisia Ústavnému súdu nepreukázala doručenie jej podnetu, ani ktorých občanov reprezentovala, tak nepreukázala ani skutočnosť, že tento podnet dala do dispozície starostovi.

Je zarážajúce, že predsedkyňa komisie sama, od 28.5.2015 do dňa 29.5.2015 teda za jeden deň, kedy sa konalo Obecné zastupiteľstvo, dokázala ohodnotiť anonymný podnet ako dôvodný...

Nie je pravdivé ani tvrdenie, uvedené vo vyjadrení, že občania a ani Obecné zastupiteľstvo nemalo vedomosť o banskej činnosti spoločnosti REGOS s. r. o. v k.ú. Bartošova Lehôtka. Opak je pravdou, občania mali vedomosť od prvostupňového správneho konania, a to už pred prijatím prvých rozhodnutí Banského úradu...

Ani vo vyjadrení, rovnako ako v rozhodnutiach, ničím nebolo preukázané a ani riadne zdôvodnené, čím a ako bolo konanie starostu uprednostnením, jeho súkromného záujmu pred záujmom verejným. Porušenia ktorých zákonných ustanovení, právnych predpisov či samostatného ústavného zákona sa mal dopustiť. Nebolo ničím preukázané a ani zdôvodnené, ako a čím znemožnil majetkový prospech, alebo iný prospech občanov obce. Ani v rozhodnutí, ale ani v jeho doplnení nebolo preukázané a ani zdôvodnené, aký zákon, alebo obmedzenia starosta porušil. Ničím nebolo preukázané a ani zdôvodnené, ktorý osobný záujem starosta uprednostnila, a aké výhody získal sebe, alebo osobám jemu blízkym...

Nestotožňujeme sa ani s názorom nekompetentnosti prokuratúry, ktorá posudzovala dôvodnosť, doslovne totožného anonymného podnetu, doručeného prokuratúre, zrejme tou istou osobou, ktorá ho predniesla aj na Obecnom zastupiteľstve dňa 29.5.2015... a ktoré v čase jej konania a šetrenia rozhodlo, bez vyčkania prijatého záveru prokuratúrou. Nie je pravdivé opäť ani tvrdenie, že starosta na šetrenie toho istého podnetu prokuratúrou nepoukázal.

Odporuje to zápisnici z rokovania Obecného zastupiteľstva, zo dňa 29.5.2015, ako i dokladu, ktorý starosta obce zaslal prokuratúre a ten istý doklad i ako vyjadrenie Obecnému zastupiteľstvu, na ktorý vôbec nebolo prihliadnuté a jeho neakceptovanie ničím nebolo zdôvodnené.

Vzhľadom týmto skutočnostiam máme za to, že ani pôvodné rozhodnutia, ani doplňujúce rozhodnutie, ktoré reparuje nezákonné rozhodnutie, mimoriadneho zasadnutia, nie sú zákonné a dôvodné.

Nie sú presvedčivé a dôkazné ničím dostatočne zdôvodnené, čím porušujú základné práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6. ods. 1 Dohovoru... Riadne nezdôvodnenie rozhodnutí, ich nepodloženie dôkazmi nepreukazuje správnosť rozhodnutí a spôsobuje ich nepreskúmateľnosť.

Žiadame preto naším návrhom na ich preskúmanie vyhovieť a rozhodnutia, ako nezákonné v celom rozsahu zrušiť.“

9. Navrhovateľ sa podaním zo 6. októbra 2015, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 13. októbra 2015, vyjadril aj k opravnému rozhodnutiu obecného zastupiteľstva sp. zn. 1/30/09/2015, v ktorom okrem iného uviedol:

«Dňa 5.10.2005 bolo starostovi obce Bartošova Lehôtka doručené opravné rozhodnutie č.: 1/30/09/2015, ktoré bez prečítania textu na riadnom obecnom zastupiteľstve konanom dňa 30.9.2015 bolo podpísané tromi poslancovi obecného zastupiteľstva dňa 30.9.2015.

Z predloženého rozhodnutia je zrejmé, že autor opravného textu, prostredníctvom Obecného zastupiteľstva obce dňa 30.9.2015 opravil rozhodnutie Obecného zastupiteľstva č. 2/20/07/2015, zmenou jeho textu uvedeného v rozhodnutí č. 1/30/09/2015, o ktorom texte nebolo hlasované...

Tvorca opravného uznesenia, oprávnenosť opravného rozhodnutia dôvodí okrem iného, skutočnosťou, že toto opravné rozhodnutie je žiadúce, lebo je na prospech dotknutej osoby.

K tomuto stanovisku, chceme uviesť, že ten istý tvorca robil text pôvodného rozhodnutia, ktoré bolo odhlasované nezákonným mimoriadnym obecným zastupiteľstvom, keď nebolo umožnené starostovi obce, jeho zákonné zvolanie a keď boli porušené zákonné ústavné práva, jedného poslanca, ktorý na mimoriadne zasadnutie nebol prizvaný a nemal možnosť uplatniť si svoje práva.

Ten istý tvorca bez jasnosti vo veci, spravil chyby, ktoré v súčasnosti opravuje, kde opäť vydal opravné rozhodnutie č.: 1/30/09/2015, napriek tomu, že v jeho texte ničím neuviedol aký osobný záujem starosta obce uprednostnil a aké výhody získal.

Tvorca opravného rozhodnutia na strane č. 3 posledný odsek v texte uvádza cit: „že je zrejmé, že dotknutý verejný funkcionár vedel počas celého konania, vrátane etapy prieskumného konania, čo mu je kladené za vinu“.

Celý rozsah tohto textu je nehorázna lož! Na riadnom zasadnutí Obecného zastupiteľstva dňa 29.5.2015 vystúpila poslankyňa obecného zastupiteľstva pani Groschová v mene nekonkretizovaných občanov a predniesla obvinenie starostu. Po búrlivých výkrikoch a urážkach, slovami niektorých prítomných, v rozsahu jej prednesu, sama nadiktovala uznesenie. V tejto súvislosti chceme poukázať, že menovaná písomný text, prednesený v mene nešpecifikovaných občanov, nedoložila do spisu konaného obecného zastupiteľstva a tento do dnešného dňa v ňom nie je uložený. Aké prieskumné konanie potom má tvorca oprávneného rozhodnutia na mysli, keď sa žiadne nekonalo a starostovi obce bolo hotové rozhodnutie doručené poštou?!

V uznesení z mimoriadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva, zo dňa 20.7.2015 č.: 36/2015 „sa konštatuje v bode b, že v konaní sa preukázalo...“ žiadne konanie a preukazovanie sa však neuskutočnilo!!!

Ak by sa tak bolo bývalo stalo, nemohlo byť pôvodné rozhodnutie č.: 2/20/07/2015 vadné a neexistovala by potreba jeho dopĺňania.

Rozhodnutím č.: 2/20/07/2015 zo dňa 20.7.2015 za porušenie článku 4 ods. 1 a článku 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 357/2004 Z. z. bola starostovi obce uložená pokuta vo výške 15 348€. V jeho odôvodnení tvorca rozhodnutia len odcitoval znenie jednotlivých

paragrafov. Bez akéhokoľvek dôkazného označenia a preukázania skutočností, ustálil uprednostnenie osobného záujmu starostu obce pred verejným záujmom.

Ani v pôvodnom, ale ani v opravnom rozhodnutí, nebolo ničím špecifikované, aký osobný záujem mal byť uprednostnený pred verejným záujmom a ako uprednostnený bol. Neboli ani preukázané skutočnosti ako starosta a čím vôbec mal zneužiť svoju funkciu starostu obce, v prospech výhod pre právnickú osobu, ktoré vôbec rozhodnutia nijako neoznačili a nezdokladovali. Čo je zásadným nedostatkom rozhodnutia č. 20/07/2015 o to viac, že toto bolo schválené nezákonným, mimoriadnym zasadnutím Obecného zastupiteľstva, zvaným v rozpore so zákonom a porušujúcim ústavné práva starostu obce a jedného poslanca na jeho účasť a možné zaujatie stanoviska k veci...

Taktiež ani opravné rozhodnutie č. 1/30/00/2015 vo svojom texte nekonkretizuje, aký osobný záujem mal starosta uprednostniť, pred verejným záujmom a aké výhody získal pre spoločnosť Regos s. r. o. Bratislava?

Odsek 2 opravného rozhodnutia je úplne novým textom rozširujúcim a meniacim text pôvodného rozhodnutia. Ani tento však nešpecifikuje, aký osobný záujem starosta uprednostnil a ani aké výhody získal pre právnickú osobu. V takomto prípade máme za to, že i táto oprava je len subjektívne, účelové a ničím nepodložené konanie jednej poslankyne obecného zastupiteľstva, v údajnom záujme neuvedených občanov.

Tvorca opravného rozhodnutia rovnako neuvádza konkrétnu zákonnú povinnosť starostu obce, podľa ktorej bol povinný informovať o doručenej mu písomnej žiadosti obecné zastupiteľstvo, alebo občanov obce, vzhľadom k už existujúcim právoplatným rozhodnutiam vydaným od roku 2010 Obvodným banským úradom v Banskej Bystrici. Vo vzťahu k zákonnosti ťažby spoločnosťou Regos s. r. o. Bratislava, bolo v jej prospech rozhodnuté pod č.: Orp-31/2-Vys-ZH-2015 na základe už všetkých platných rozhodnutí vydaných Obvodným banským úradom Banská Bystrica a vo vzťahu k porušeniu zákonných povinností starostom obce bolo rozhodnuté pod č.: ČVS: Orp-182/2-Vys-ZH-2015, zo dňa 30.4.2015, ktoré skončilo v jeho prospech a podozrenie bolo odmietnuté.

Rozhodnutie č. 2/20/07/2015 zo dňa 20.7.2015 nepreukázalo - ničím, naplnenie porušenia čl. 4 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 pís. a Zákona č. 357/2004 Z. z., teda ani dôvodnosť použitia čl. 9 ods. 10 pís. e Zákona č. 357/2004 Z. z. a uloženia pokuty. Rovnako tak tieto skutočnosti nepreukázalo ani opravné rozhodnutie č. 1/30/09/2015...

Doplňanie chyby už vo vydanom rozhodnutí č.: 2/20/07/2015, ktoré je už predmetom skúmania Ústavného súdu SR, opäť zmätočným a dôkazné nič nepreukazujúcim opravným rozhodnutím č. 1/30/09/2015, považujeme za nezákonné. Opravné rozhodnutie č. 1/30/09/2015, napriek neoboznámeniu s jeho textom na riadnom zasadnutí Obecného zastupiteľstva konaného dňa 30.9.2015, sa snaží o reparáciu rozhodnutia č. 2/20/07/2015, ktoré bolo prijaté na nezákonomnom mimoriadnom zasadnutí Obecného zastupiteľstva dňa 20.7.2015. Z uvedeného dôvodu opravné rozhodnutie č. 1/30/09/2015 žiadame Ústavným súdom SR neakceptovať.»

II.

10. Podľa čl. 4 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je povinný pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem. Pri výkone svojej funkcie verejný funkcionár nesmie uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom. Podľa odseku 2 verejný funkcionár sa musí pri výkone svojej funkcie zdržať všetkého, čo môže byť v rozpore s týmto ústavným zákonom. Na tento účel verejný funkcionár nesmie podľa písm. a) tohto článku využívať svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod vo svoj prospech, v prospech jemu blízkych osôb ani iných fyzických osôb alebo právnických osôb; to sa nevzťahuje na činnosť alebo úlohu, ktorá vyplýva verejnému funkcionárovi z výkonu jeho funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok... Podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona k písomnému oznámeniu podľa odseku 1 verejný funkcionár priloží najneskôr do 30. apríla potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok... Oznámenie podľa odseku 1 podáva starosta obce komisii obecného zastupiteľstva. Členom tejto komisie môže byť iba poslanec obecného zastupiteľstva... Komisia musí mať aspoň troch členov; ak sa tento počet nedosiahne týmto

spôsobom, doplní sa počet členov komisie o zástupcu politickej strany alebo politického hnutia s najvyšším počtom poslancov...

Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p), teda právomoc sa vzťahuje aj na navrhovateľa ako starostu obce.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona orgán, ktorý uskutočňuje konanie podľa odseku 1, začne konanie z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom...

Podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona orgán podľa odseku 1 umožní verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie, aby sa vyjadril k podnetu; ak je to potrebné, vykoná ďalšie dokazovanie.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

11. Podľa § 73a ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“). O podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa § 73b zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (odsek 1). O návrhu koná a rozhoduje senát

ústavného súdu na neverejnom zasadnutí (odsek 2). Ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší (odsek 3). Rozhodnutie ústavného súdu je konečné (odsek 4).

III.

12. Úlohou ústavného súdu bolo v tomto konaní posúdiť, či rozhodnutia obecného zastupiteľstva o uložení pokút sú zákonné, jasné a zrozumiteľné a tiež aj z pohľadu ústavného súdu preskúmateľné a riadne odôvodnené, resp. či skutkové a právne závery týkajúce sa protiprávnosti konania verejného funkcionára (navrhovateľa ako starostu obce), ako ich definovalo obecné zastupiteľstvo vo svojich rozhodnutiach, sú v súlade s ústavným zákonom.

13. Ústavný súd preskúmal všetky predložené listinné dôkazy a vyjadrenia účastníkov v konaní (pozri body 2 až 5, 7 až 9) podľa § 73a ods. 1 a 2 a § 73b zákona o ústavnom súde a konštatoval, že v obidvoch prípadoch sú napadnuté rozhodnutia obecného zastupiteľstva smerujúce proti navrhovateľovi v konečnom dôsledku nezákonné. *

Zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitostí tak samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavne ustanoveného postupu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a ochrany práv. Nedostatky formy rozhodnutia, povrchnosť či nedostatok odôvodnenia, alebo povrchnosť dôkazného konania je v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu. Ústavou garantované základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy premietnuté pri ochrane práva do ustanoveného postupu vymedzeného podľa povahy veci príslušným procesným poriadkom (a v okolnostiach daného prípadu upravených v čl. 9 ústavného zákona) je svojou povahou i významom základným predpokladom spravodlivého procesu. Preto zároveň predstavuje aj základnú podmienku zákonného a ústavne konformného rozhodnutia. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje,

že v danom konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vo vzťahu k navrhovateľovi napadnuté rozhodnutia okrem existujúcich podstatných formálnych nedostatkov náležitostí neobsahujú v dostatočnej miere ani konkrétne skutkové dôvody, na ktorých sú založené, tieto rozhodnutia sú preto nielen nepreskúmateľné, ale aj v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu.

14. Pokiaľ ide o rozhodnutie špecifikované v bode 2 tohto nálezu, ústavný súd zistil, že **okresná prokuratúra** v prípise, resp. v oznámení č. Pd 75/15/6613-6 z 19. júna 2015 pri vybavovaní podnetu fyzickej osoby, opierajúc sa o príslušné ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, konštatovala, že **starosta obce ako štatutárny orgán obce neprekročil svoje právomoci**, keď v stanovisku z 28. apríla 2014 uviedol, že obec Bartošova Lehôtka nemá námietky k plánu otvárk, prípravy a dobývania ložiska bentonitu v dobývacom priestore Dolná Ves za ňou určených podmienok, ktoré boli špecifikované v stanovisku a týkali sa zabezpečenia opatrení proti prašnosti, hlučnosti a dôkladného odvodnenia lomu.

15. Právny zástupca navrhovateľa predložil ústavnému súdu dôkaz o tom, že obec Bartošova Lehôtka, zastúpená starostom (navrhovateľom v konaní pred ústavným súdom), ako príslušný stavebný úrad vyjadrením sp. zn. 164/2011 z 12. augusta 2011 nesúhlasila s určeným dobývacím priestorom Dolná Ves, napriek tomu Obvodný banský úrad v Banskej Bystrici (ďalej len „obvodný banský úrad“) rozhodol o určení dobývacieho priestoru rozhodnutím č. j. 69-2499/2011 z 12. septembra 2011 (ďalej aj „rozhodnutie obvodného banského úradu“), ktoré bolo potvrdené Hlavným banským úradom so sídlom v Banskej Štiavnici 29. novembra 2011 pod č. 1407-2265/2011. Obdobne predložil uznesenie obecného zastupiteľstva č. 108/2010 z 27. augusta 2010, ktorým obecné zastupiteľstvo predtým nesúhlasilo s dobývacím priestorom v oblasti Kremnické vrchy pre firmu Regos, s. r. o. Lučenec (z rozhodnutia obvodného banského úradu z 12. septembra 2011 vyplýva, že ústneho pojednávania v konaní o určení dobývacieho priestoru sa zúčastnilo spolu 45 osôb, z toho 30 vlastníkov dotknutých pozemkov, pozn.), a súvisiace dokumenty (žiadosť obvodného banského úradu o zverejnenie rozhodnutia verejnou vyhláškou, o odvolaní účastníkov a podobne).

16. Vychádzajúc z návrhov navrhovateľa a predložených listinných dôkazov a vyjadrení účastníkov, ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva sp. zn. 2/20/07/2015 z 20. júla 2015 (jeho výrok v časti udelenia pokuty vo výške dvanásťnásobku platu) a tiež jeho odôvodnenie za údajné porušenie čl. 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) ústavného zákona nie je v súlade s týmto ústavným zákonom. *

17. Napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva je podľa názoru ústavného súdu okrem už uvedeného neurčité, nepresvedčivé, a tým aj nepreskúmateľné z hľadiska nenaplnenia zákonných podmienok uvedených v čl. 4 ods. 1 a 2 ústavného zákona, pretože spočíva iba v jedinom všeobecnom zistení, že navrhovateľ „vedome neinformoval obecné zastupiteľstvo a občanov obce o žiadosti súkromnej firmy o vydanie stanoviska obce v rámci prebiehajúceho správneho konania o povoľovaní banskej činnosti v k.ú. Bartošova Lehôtka, čím mal uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom a zároveň využil svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone na získavanie výhod v prospech právnickej osoby“, a tiež v konštatovaní, že „starosta obce využil svoje právomoci, rozhodol za obec sám, nedal možnosť vyjadriť sa obecnému zastupiteľstvu a občanom obce, čím si vedome nepreveril verejný záujem, pričom z uvedeného dokumentu priloženého k žiadosti bolo pri vydávaní stanoviska starostovi zrejmé, že banská činnosť bude vykonávaná v blízkosti rodinných domov, a môže mať na občanov obce a ich majetok mnohé negatívne dopady. Máme za to, že obecné zastupiteľstvo aj občania obce majú právo sa vyjadriť k základným otázkam života obce a tiež k súkromným podnikateľským zámerom takéhoto rozsahu, ktoré sa s určitosťou dotýkajú významného verejného záujmu obce v oblasti kvality životného prostredia a kvality života občanov v obci. Uvedeným postupom starosta obce zjavne uprednostnil osobný záujem pred verejným záujmom a zároveň využil svoju funkciu, právomoci znej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone na získavanie výhod v prospech právnickej osoby, čím porušil čl. 4 ods. 1 a čl. 4 odsek 2 písmeno a) ústavného zákona...“.

18. Tieto všeobecné závery sú podľa ústavného súdu neakceptovateľné predovšetkým preto, že z nich nevyplýva základný vytýkaný postulát, či aj naozaj skutočne a reálne a bez akýchkoľvek pochybností „starosta obce zjavne uprednostnil osobný záujem

pred verejným záujmom...“ alebo „využil svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone na získavanie výhod v prospech právnickej osoby“.

19. K tomu je potrebné uviesť, že iba neinformovaním obecného zastupiteľstva a občanov nemohol bez ďalšieho uprednostniť osobný záujem a výhody pre iného, o to viac, ak v tomto konaní nezistila nič protiprávne ani okresná prokuratúra. Iný pohľad na vec by v okolnostiach posudzovanej veci mohol mať ústavný súd napr. vtedy, ak by bolo v konaní preukázané korupčné správanie alebo nejaká iná výhoda v prospech navrhovateľa súvisiaca s jeho ne/činnosťou pri „povoľovaní banskej činnosti“. Toto však z napadnutého rozhodnutia nevyplýva a decíznym orgánom (obecným zastupiteľstvom) nebolo ani preukázané. Ak teda nebolo riadne zistené údajné protiprávne konanie navrhovateľa (a ani ústavný súd také dôvody v tomto konaní nezistil), mohlo ísť v tejto veci iba nanajvýš o politickú zodpovednosť navrhovateľa, ktorú môžu občania obce zohľadniť v najbližších voľbách do orgánov samosprávy obcí. Okrem toho podnet podaný občanmi adresovaný predsedníčke komisie na ochranu verejného záujmu bol anonymný a obecné zastupiteľstvo vo svojom rozhodnutí iba mechanicky citovalo text ústavného zákona, bez preukázania kauzality prípadnej konkrétnej (protiprávnej) činnosti navrhovateľa ako starostu obce, ktorý je tiež jedným z orgánov obce (navyše štatutárom), pretože ju zastupuje aj navonok. Uvedenú skutočnosť v neposlednom rade napáda tiež navrhovateľ priamo v návrhu: „Napriek citácii jednotlivých ustanovení zákona č. 357/2004 Z. z. z textu rozhodnutia nikde nevyplýva kedy a akým spôsobom sa starosta mal dopustiť porušenia čl. 4 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 pís. a). V odôvodnení rozhodnutia sa konštatuje, že starosta rozhodol za obec sám, nedal možnosť vyjadriť sa obecnému zastupiteľstvu a občanom obce, pri vydávaní povolenia banskej činnosti výhradného ložiska bentonitu v dobývacom priestore Dolná Ves... v katastrálnom území Bartošova Lehôtka...“

20. Vychádzajúc zo svojej doterajšej judikatúry vo veciach rozhodovania podľa tohto ústavného zákona, ústavný súd musí mať na zreteli, že pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, koncepciu a interpretáciu právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu a pri riešení konkrétnych prípadov nesmie opomínať, že prijaté riešenie musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej

spravodlivosti (IV. ÚS 1/07). Zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci – bez ohľadu na jej prípadnú obťažnosť – predstavuje nielen jednu zo základných podmienok pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavne ustanoveného postupu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a ochrany práv. Preto prílišná formálnosť alebo povrchnosť dôkazného konania je v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu. V konaní o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným pri výkone funkcií verejných funkcionárov alebo iným zákonom (m. m. IV. ÚS 182/07).

21. Zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitostí tak samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavne ustanoveného postupu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a ochrany práv. Preto nedostatky formy rozhodnutia alebo povrchnosť odôvodnenia je v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu. To platí v celom rozsahu aj pre rozhodnutia vydané v konaní podľa čl. 9 ústavného zákona (m. m. I. ÚS 356/08, IV. ÚS 278/08). „Ak Komisia obecného zastupiteľstva na ochranu verejného záujmu pri rozhodovaní o porušení ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení zákona č. 545/2005 Z. z. zo strany verejného funkcionára (starostu obce) nepostupuje v súlade s viacerými jeho ustanoveniami a jej rozhodnutie neobsahuje okrem viacerých podstatných formálnych náležitostí ani konkrétne skutkové dôvody, na ktorých je založené, toto rozhodnutie je nielen nepreskúmateľné, ale aj v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu.“ (III. ÚS 158/09). „Zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitostí tak samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež

jedným zo základných znakov ústavne ustanoveného postupu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a ochrany práv. Preto nedostatky formy rozhodnutia alebo povrchnosť odôvodnenia je v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu.“ (I. ÚS 356/08).

22. Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že z napadnutého rozhodnutia zákonne dostatočným spôsobom nevyplýva, žeby sa navrhovateľ dopustil takého konania, ktoré by malo byť v rozpore s čl. 4 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 písm. a) ústavného zákona (pozri body 14 až 19), ktorá vada nie je konvalidovateľná v priebehu ústavno-súdneho prieskumu, a preto ústavný súd napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva sp. zn. 2/20/07/2015 z 20. júla 2015 podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde zrušil (bod 1 výroku tohto nálezu).

23. Na tomto závere ústavného súdu nemení nič ani opravné uznesenie, ktoré bolo vydané 30. septembra 2015 (na údajnú ochranu práv navrhovateľa, pozn.), pretože oprava sa týkala najmä formálneho spresnenia údajov o niektorých osobách vo výroku už predtým nepresvedčivého a rozporného napadnutého rozhodnutia. Toto opravné uznesenie navrhovateľ nenapáda a nie je ani dôvod pojať ho do výrokovej časti rozhodnutia ústavného súdu, a to už len z toho dôvodu, že sám osebe nespôsobuje žiadne právne účinky.

24. Čo sa týka druhého napadnutého rozhodnutia č. 1/20/07/2015 z 20. júla 2015 (pozri bod 3 a vyjadrenia účastníkov v bodoch 7 až 9), navrhovateľ v návrhu namietal, že svoje oznámenie podľa § 7 ods. 1 ústavného zákona podal 30. marca 2015, teda včas a v ústavnom zákone určenej lehote. Na svoju obranu predložil „*tlačivo oznámenia, na ktorom bol vyznačený odtlačok prezenčnej pečiatky s ručne vyznačeným dňom dôjdenia (doručenia) 30. 3. 2015, k čomu bol priradený administratívny záznam v knihe došlých podaní podateľne obecného úradu č. 89/2015*“, tieto tvrdenia preskúmal aj ústavný súd z dokumentácie predloženej právnym zástupcom obecného zastupiteľstva 8. októbra 2015.

25. Ústavný súd zistil, že oznámenie vyplnené navrhovateľom podľa ústavného zákona za obdobie roku 2014 z 30. marca 2015 (na 8 stranách) obsahuje prílohu, ktorou je

potvrdenie podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov z 27. februára 2015 vyhotovené Máriou Roobovou, zamestnankyňou obce. Toto oznámenie obsahuje na prvej a ôsmej strane podaciu pečiatku Obecného úradu Bartošova Lehôtka č. 89/2015 s označením „Došlo“, na ktorej je uvedený dátum „30.03.2015“. K tomuto oznámeniu bola priložená kópia denníka došlej pošty, z ktorej vyplýva, že až 14. mája 2015 pod por. č. 89/2015 bolo doručené, resp. zaevidované na podateľni „oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov“ podané navrhovateľom, čo je značný rozpor s tvrdením navrhovateľa, že podanie doručil skutočne už 30. marca 2015, keďže iné písomnosti predchádzajúce tomuto zápisu sú jasne deklarované v denníku došlej pošty pod poradovým číslom 81/2015 z 30. apríla 2015 až poradovým číslom 88/2015 z 13. mája 2015. Z uvedeného teda s najväčšou pravdepodobnosťou vyplýva (aj keď ústavnému súdu nebol predložený originál knihy došlej pošty, pozn.), že nemožno uznať argumentáciu navrhovateľa o včasnosti podania oznámenia v lehote do 31. marca 2015 (hoci je na ňom aj úradná pečiatka obce s nečitateľným menom a podpisom osoby oprávnenej na preberanie zásielky s dátumom 30. marec 2015). Z knihy došlej pošty tvrdenie o doručení oznámenia v tento deň (30. marca 2015) vôbec nevyplývalo a ani navrhovateľ k tomuto tvrdeniu neuviedol a ani nepredložil žiaden iný dôkaz, že podanie bolo zaevidované skutočne v lehote určenej ústavným zákonom (navyššie navrhovateľ ako starosta obce disponoval s úradnou pečaťou, pozn.).

26. Obecné zastupiteľstvo vo svojom rozhodnutí túto obranu navrhovateľa preto správne neakceptovalo, pričom svoje rozhodnutie oprelo aj o výpoveď jedinej pracovníčky obecného úradu pôsobiacej v tom čase na úrade „Ing. Margaréty Klimovej“, ktorá uviedla, že žiadne podanie, ktorého obsahom by bolo oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za rok 2014 verejného funkcionára od navrhovateľa, nebolo v tom čase (30. marca 2015, pozn.) doručené obecnému úradu. Napadnuté rozhodnutie obecného úradu v tejto časti je v prípade uloženia pokuty v sume mesačného platu za porušenie čl. 7 ods. 1 ústavného zákona správne (výrok a odôvodnenie v poslednom odseku na s. 2 a 3 rozhodnutia), pretože vychádza zo zistení a dokazovania vykonaného obecným zastupiteľstvom, ktoré v konečnom dôsledku preukazuje porušenie čl. 7 ods. 1 ústavného zákona.

27. Pokiaľ navrhovateľ namietal skutočnosť, že rozhodnutie bolo prijaté „protizákonným mimoriadnym zasadnutím Obecného zastupiteľstva“, ústavný súd sa nedomnieva, že to tak bolo. V tomto ohľade v okolnostiach danej veci postačuje poukázať na názor odporcu, že „Na zasadnutí zastupiteľstva konanom dňa 29.5.2015 bol určený termín jeho ďalšieho zasadnutia. Pre prijatie rozhodnutia podľa ustanovenia čl. 9 ods. 9 ústavného zákona je potrebné, aby za jeho schválenie hlasovalo v prípade obecného zastupiteľstva nadpolovičná väčšina členov, čo bolo dodržané, čím boli splnené predpoklady pre vydanie rozhodnutia v zmysle ústavného zákona. Napokon, zasadnutie dňa 20.7.2015 viedol riadne ustanovený zástupca starostu. Bolo by úplne proti zásadám spravodlivosti, aby verejný funkcionár mohol mariť konanie orgánu, ktorým sa práve tomuto funkcionárovi ukladá povinnosť, či už jeho nezvolaním, alebo využitím sistačnej právomoci.“.

28. Ústavný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že argumentácia sťažovateľa nie je spôsobilá spochybniť ústavnú súladnosť rozhodnutia výboru č. 1/20/07/2015 z 20. júla 2015, a preto napadnuté rozhodnutie v rozsahu navrhovateľom produkovaných dôvodov potvrdil (bod 2 výroku tohto nálezu).

29. O trovách konania ústavný súd nerozhodoval, pretože si ich náhradu účastníci tohto konania neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2015

za správneho vyhotovenia
[podpis]

Marianna MOCHNÁČOVÁ, v. r.
predsedníčka senátu